

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen (Belgia) w dniu 7 czerwca 2013 r. — Openbaar Ministerie przeciwko Edgardowi Janowi De Clercq i in.

(Sprawa C-315/13)

(2013/C 252/32)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Openbaar Ministerie

Strony pozwane: Edgard Jan De Clercq, Emiel Amede Rosa De Clercq, Nancy Genevieve Wilhelmina Rottiers, Ermelinda Jozef Martha Tampère, Thermotec NV

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 56 TFUE i 57 TFUE (dawniej art. 49 WE i 50 WE) oraz art. 3 ust. 1 i 10 dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. 1997, L 18, s. 1), ewentualnie w związku z art. 19 dyrektywy 2006/123/Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one art. 141 ustawy programowej (I) z dnia 27 grudnia 2006 r., zgodnie z którym na osobę, u której lub na której rzecz delegowani pracownicy lub delegowani praktykanci świadczą pracę bezpośrednio lub przez podwykonawcę, zostaje nałożony obowiązek przekazania — przed rozpoczęciem zatrudnienia tych osób — drogą elektroniczną (bądź, jeśli nie jest to możliwe, telefaksem lub pocztą) krajowemu urzędowi zabezpieczenia społecznego danych identyfikacyjnych osób, które nie mogą przedłożyć wystawionego ich pracodawcy potwierdzenia otrzymania zgłoszenia, w związku z art. 157 tej ustawy oraz art. 183 ust. 1 pkt 1 kodeksu karnego zabezpieczenia społecznego, które sankcjonują nieprzestrzeganie tego przepisu karami porządkowymi?

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-323/13)

(2013/C 252/33)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Pignataro-Notlin i A. Alcover San Pietro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że ponieważ część odpadów komunalnych złożonych na składowiskach SubATO w Rzymie, w tym na składowisku w Malagrotcie i składowiskach SubATO Latina, nie zostaje poddana obróbce obejmującej odpowiedni dobór różnych frakcji odpadów i stabilizację frakcji organicznej oraz ponieważ w regionie Lazio nie została ustanowiona zintegrowana i wystarczająca sieć instalacji do unieszkodliwiania odpadów z uwzględnieniem najlepszych dostępnych technik, Republika Włoska uchybiła obowiązkowi nałożonemu w art. 6 lit. a) dyrektywy 1999/31/WE ⁽¹⁾ w związku z art. 1 ust. 1 dyrektywy 1999/31/WE i z art. 4 i 13 dyrektywy 2008/98/WE ⁽²⁾ oraz w art. 16 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transponowanie dyrektywy 1991/31/WE upłynął w dniu 16 lipca 2001 r.

Termin na transponowanie dyrektywy 2008/98/WE upłynął w dniu 12 grudnia 2010 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2008/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-339/13)

(2013/C 252/34)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi i B. Schima, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Włochy uchybiły zobowiązaniom wynikającym z art. 3 i art. 5 ust. 2 dyrektywy 1999/74/WE ⁽¹⁾;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji art. 5 dyrektywy 1999/74WE upłynął w dniu 10 stycznia 2012 r.

(¹) Dyrektywa Rady 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony kur niosek (Dz.U. L 203, s. 53).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons (Belgia) w dniu 25 czerwca 2013 r. — Ville de Mons przeciwko KPN Group Belgium SA

(Sprawa C-346/13)

(2013/C 252/35)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Mons

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ville de Mons

Druga strona postępowania: KPN Group Belgium SA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 13 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej ((dyrektywy o zezwoleniach)) (¹) zakazuje jednostkom samorządu terytorialnego opodatkowania, ze względów budżetowych lub z innych powodów, działalności gospodarczej operatorów telekomunikacyjnych, których obecność na ich terytorium przejawia się w postaci związanych z prowadzeniem tej działalności słupów, masztów lub anten GSM?

(¹) Dz.U. L 108, s. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts (Łotwa) w dniu 25 czerwca 2013 r. — Antonio Gramsci Shipping Corp. i in. przeciwko Aivars Lembergs

(Sprawa C-350/13)

(2013/C 252/36)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antonio Gramsci Shipping Corp., Apollo Holdings Corp., Arctic Seal Shipping Co. Ltd, Atlantic Leader

Shipping Co. Ltd, Cape Wind Trading Co.Ltd, Clipstone Navigation SA, Dawnlight Shipping Co. Ltd, Dzons Rids Shipping Co., Faroship Navigation Co. Ltd, Gaida Shipping Co., Gevostar Shipping Co. Ltd, Hose Marti Shipping Co., Imanta Shipping Co. Ltd, Kemeru Navigation Co., Klements Gotvalds Shipping Co., Latgale Shipping Co. Ltd, Limetree Shipping Co. Ltd, Majori Shipping Co. Ltd, Noella Maritime Co. Ltd, Razna Shipping Co., Sagewood Trading Inc., Samburga Shipping Co. Ltd, Saturn Trading Co., Taganroga Shipping Co., Talava Shipping Co. Ltd, Tangent Shipping Co. Ltd, Viktorio Shipping Co., Wilcox Holding Ltd, Zemgale Shipping Co. Ltd, Zoja Shipping Co. Ltd

Strona pozwana, Druga strona postępowania: Aivars Lembergs.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 34 ust. 1 rozporządzenia Bruksela I (¹) należy interpretować w ten sposób, że w ramach postępowania w sprawie uznania orzeczenia zagranicznego sądu naruszenie praw osób, które nie są stronami postępowania głównego, może być powodem zastosowania klauzuli porządku publicznego przewidzianej w rozporządzeniu art. 34 ust. 1 rozporządzenia Bruksela I i odmowy uznania zagranicznego orzeczenia w zakresie, w jakim dotyczy ono osób, które nie są stronami postępowania głównego?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 47 Karty należy interpretować w ten sposób, że zasada rzetelnego procesu ujęta w tym artykule zezwala, aby w postępowaniu dotyczącym przyjęcia tymczasowych środków zabezpieczających zostały ograniczone prawa majątkowe osoby, która nie była stroną postępowania, wówczas, gdy przewiduje się, że każda osoba, której dotyczy postanowienie o tymczasowych środkach zabezpieczających, będzie miała prawo wystąpienia w każdej chwili o zmianę lub uchylenie postanowienia sądu, przy czym powodem powierza się doręczenie postanowienia zainteresowanym osobom?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1.)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Retten i Kolding, Civilretten (Dania) w dniu 27 czerwca 2013 r. — FOA, działająca w imieniu Karstena Kaltofta przeciwko gminie Billund

(Sprawa C-354/13)

(2013/C 252/37)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Retten i Kolding, Civilretten